

21 lutego 2013

- -

SZCZEGÓŁOWA SPECYFIKACJA TECHNICZNA

**przebudowy elewacji, docieplenia ścian zewnętrznych
i stropodachu oraz remontu i przebudowy pomieszczeń warsztatowych
w budynku przy ul. Paderewskiego 15 w Bydgoszczy
(dz. nr 71/4 i 72/4, obr. 169)**

Klasy CPV:

- 451-1
- 452-1
- 452-6
- 453-1
- 453-2
- 453-3
- 454-0
- 454-1
- 454-2
- 454-3
- 454-4
- 454-5

PRZEDMIOT I ZAKRES STOSOWANIA SPECYFIKACJI

1. PRZEDMIOT SPECYFIKACJI

Przedmiotem niniejszej Szczegółowej Specyfikacji Technicznej (SST) są wymagania dotyczące realizacji robót przewidzianych do wykonania w ramach prac remontowo – budowlanych w budynku położonym przy ul. Paderewskiego 15 w Bydgoszczy.

2. ZAKRES STOSOWANIA SPECYFIKACJI

Niniejsza Specyfikacja będzie stosowana jako dokument przetargowy i kontraktowy przy zleceniu i realizacji robót wymienionych w punkcie 1.

Ustalenia zawarte w niniejszej Specyfikacji obejmują czynności umożliwiające i mające na celu wykonanie robót przewidzianych w projekcie budowlanym budynku.

3. ZAKRES ROBÓT OBJĘTYCH SPECYFIKACJĄ

W ramach prac remontowo – budowlanych pomieszczeń warsztatowych przewiduje się wykonanie następujących robót:

- demontaż ceramiki sanitarnej i wewnętrznej instalacji wodno – kanalizacyjnej w istniejącej łazience
- skucie płytek ceramicznych i rozbiórka ścianek działowych istniejącej łazienki
- wykonanie dwóch otworów drzwiowych w ścianach wewnętrznych
- zamurowanie istniejącego otworu wentylacyjnego w ścianie zewnętrznej
- demontaż części istniejącej stolarki drzwiowej (5 szt.)
- demontaż części istniejącej stolarki okiennej (6 szt.)
- pomniejszenie jednego z otworów drzwiowych, przebudowa otworów drzwiowych na okienne
- osadzenie nowej stolarki okiennej z PVC (10 szt.)
- osadzenie nowej stolarki drzwiowej w ścianie zewnętrznej (1 szt.)
- osadzenie stolarki drzwiowej w ścianach wewnętrznych (2 szt.)
- wykonanie remontu instalacji centralnego ogrzewania i elektrycznej
- przygotowanie powierzchni sufitów i ścian do malowania i ich malowanie
- przygotowanie podłoża posadzki do wykonania nowych warstw posadzkowych i ich położenie

21 lutego 2013

- osadzenie okiennych parapetów wewnętrznych z PCV, 10 szt.,

W ramach prac termoizolacyjnych dachów przewiduje się wykonanie następujących robót:

- zamontowanie dodatkowych kominków wentylacyjnych
- wykonanie termoizolacji

W ramach robót elewacyjnych przewiduje się wykonanie następujących prac:

- skucie betonowego podestu
- demontaż płyt chodnikowych i skucie betonowej nawierzchni przylegającej do budynku
- demontaż istniejących ochronnych zadaszeń ponad wejściami do budynku
- demontaż istniejącej obróbki blacharskiej na zwieńczeniach ścian attykowych, systemu rynien i rur spustowych, istniejących krat okiennych, parapetów zewnętrznych
- demontaż drewnianych podbitek
- demontaż pozostałych elementów kolidujących z zamierzonymi pracami elewacyjnymi
- przygotowanie ścian do położenia izolacji przeciwwilgociowej i ciepłochronnej i ich wykonanie
- położenie tynku mozaikowego i silikonowego
- montaż nowej obróbki blacharskiej
- montaż rynien i rur spustowych
- montaż i malowanie podbitek drewnianych
- montaż parapetów aluminiowych
- montaż stałych i otwieralnych krat okiennych
- montaż systemowych zadaszeń części wejściowych

Rozwiązania techniczne stanowiące podstawę do wykonania tych robót są przedstawione w opisie oraz na rysunkach projektu budowlanego.

4. OKREŚLENIA PODSTAWOWE

Określenia podstawowe użyte w niniejszej Szczegółowej Specyfikacji Technicznej są zgodne z obowiązującymi Polskimi Normami i Ogólną Specyfikacją Techniczną.

5. OGÓLNE WYMAGANIA DOTYCZĄCE ROBÓT

Ogólne wymagania dotyczące zasad prowadzenia robót podano w Ogólnej Specyfikacji Technicznej.

Niniejsza Specyfikacja obejmuje całość robót związanych z wykonywaniem prac remontowo – budowlanych.

Wykonawca jest odpowiedzialny za jakość wykonania tych robót oraz ich zgodność z Umową, projektem budowlanym, niniejszą Szczegółową Specyfikacją Techniczną

21 lutego 2013

- -

i poleceniami Zarządzającego realizacją umowy. Wprowadzanie jakichkolwiek odstępstw od tych dokumentów wymaga akceptacji Zarządzającego realizacją umowy.

6. DOKUMENTACJA, KTÓRĄ NALEŻY PRZEDSTAWIĆ W TRAKCIE BUDOWY

Dokumentacja przedstawiana przez Wykonawcę w trakcie budowy musi być zgodna z zasadami podanymi w Ogólnej Specyfikacji Technicznej.

Dodatkowo, w razie potrzeby, Wykonawca dostarczać będzie następujące informacje:

- świadectwa jakości przedstawione przez producentów
- zalecenia i instrukcje dostarczone przez producentów

MATERIAŁY

1. OGÓLNE WYMAGANIA DOTYCZĄCE MATERIAŁÓW

Ogólne wymagania dotyczące materiałów i ich rodzaju podano w Ogólnej Specyfikacji Technicznej.

2. RODZAJE MATERIAŁÓW

- beton C20/25 (B25)
- ceowniki 100 mm
- śruby
- siatka Rabbitza
- tynk cementowo – wapienny o parametrach nie gorszych niż WEBER TP571 (ip18)
- cegła wapienno – piaskowa
- zaprawa cementowo – wapienna
- zaprawa cementowa
- tynk kategorii II, tzw. rapówka
- tynk mozaikowy o parametrach nie gorszych niż CERESIT CT 77
- cienkowarstwowy tynk silikonowy
- posadzka cementowa o parametrach nie gorszych niż Ceresit CN 82
- zaprawa samopoziomująca o parametrach nie gorszych niż Ceresit CN 69
- stolarka okienna z PVC
- stolarka dzwiowa
- okienne parapety wewnętrzne z PCV
- parapety aluminiowe zewnętrzne
- kotwy stalowe
- pianka poliuretanowa o parametrach nie gorszych niż CERESIT TS 61
- impregnat gruntujący o parametrach nie gorszych niż ACRYL-PUTZ GRUNT POLIMEROWY Głęboko Penetrujący
- impregnat gruntujący o parametrach nie gorszych niż Ceresit CT 17
- impregnat gruntujący o parametrach nie gorszych niż ATLAS UNI-GRUNT
- silikonowy preparat gruntujący
- wewnętrzna masa szpachlowa o parametrach nie gorszych niż ACRYL-PUTZ START

21 lutego 2013

- -

- taśma papierowa lub masa naprawcza o parametrach nie gorszych niż ACRYL-PUTZ FLEX
- taśma uszczelniająca o parametrach nie gorszych niż Ceresit CL 152
- masa izolacyjna o parametrach nie gorszych niż Ceresit CP 1
- wodna emulsja asfaltowo-kauczukowa o parametrach nie gorszych niż Dysperbit albo Abizol TM
- farba lateksowa o parametrach nie gorszych niż MAGNAT
- wykładzina podłogowa PVC
- włókno celulozowe impregnowane związkami boru
- blacha
- papa termozgrzewalna
- kominki wentylacyjne
- izolacja przeciwwilgociowa o parametrach nie gorszych niż DYSPERBIT
- płyty z pianki polistyrenowej ekstrudowanej XPS o parametrach nie gorszych niż Polyfoam C-350 TG I
- styropian EPS 70-040 elewacje
- zaprawa klejowa o parametrach nie gorszych CERESIT CT 85
- perforowane kątowniki aluminiowe lub paski z tkaniny pancernej
- zaprawa klejowa o parametrach nie gorszych niż CERESIT CT 87 „2 w 1”
- siatka z włókna szklanego o parametrach nie gorszych niż CERESIT CT 325
- tkanina szklana
- dyspersyjna farba elewacyjna
- tynk zewnętrzny silikonowy o parametrach nie gorszych niż CERESIT CT 74
- blacha cynkowo – tytanowa
- rynny i rury spustowe
- podbitki drewniane
- lakierobejca impregnująca do drewna o parametrach nie gorszych niż SADOLIN TINOVA
- kształtowniki i pręty stalowe
- zadaszania systemowe

21 lutego 2013

- -

SPRZĘT

1. OGÓLNE WYMAGANIA DOTYCZĄCE SPRZĘTU

Ogólne wymagania dotyczące sprzętu podano w Ogólnej Specyfikacji Technicznej.

2. SPRZĘT NIEZBĘDNY DO WYKONANIA ROBÓT

Rodzaje sprzętu używanego do robót remontowo – budowlanych pozostawia się do uznania Wykonawcy.

Jakikolwiek sprzęt, maszyny lub narzędzia muszą gwarantować zachowanie wymagań jakościowych robót i przepisów B10Z.

TRANSPORT

1. OGÓLNE WYMAGANIA DOTYCZĄCE TRANSPORTU

Ogólne wymagania dotyczące transportu podano w Ogólnej Specyfikacji Technicznej.

2. TRANSPORT MATERIAŁÓW

Materiały potrzebne do wykonania prac remontowo - budowlanych można przewozić dowolnymi środkami transportu. Załadunek, transport i rozładunek materiałów należy przeprowadzić zgodnie z przepisami BZOZ, przepisami o ruchu drogowym i zaleceniami producenta.

Materiały należy składować na placu budowy w miejscach zabezpieczonych przed utratą własności, zgodnie z zaleceniami producenta. Przechowywać z dala od źródeł ognia.

WYKONANIE ROBÓT

1. OGÓLNE WYMAGANIA DOTYCZĄCE WYKONANIA ROBÓT

Prace remontowe należy wykonać w oparciu o rozwiązania systemowe.

Niniejsza Szczegółowa Specyfikacja Techniczna bazuje na rozwiązaniach zaproponowanych w projekcie budowlanym. Zastosowane w trakcie realizacji rozwiązania powinny odpowiadać zawartym w opracowaniu propozycjom, a użyte materiały być o parametrach nie gorszych niż zaproponowane.

Zamierzone przedsięwzięcie dotyczy wykonania prac remontowo – budowlanych w budynku położonym przy ul. Paderewskiego 15 w Bydgoszczy. Przedmiotowe prace dotyczyć będą wykonania przebudowy elewacji budynku polegającej na zamurowaniu trzech istniejących otworów drzwiowych i wykonaniu w ich miejscu otworów okiennych, zmniejszeniu kolejnego z otworów drzwiowych, poszerzeniu jednego z otworów okiennych, wykonaniu zadaszeń nad dwoma wejściami do budynku oraz montażu krat na wszystkich otworach okiennych. Prace dotyczyć będą także docieplenia elewacji i stropodachu znajdującego się nad drugą kondygnacją, remontu znajdujących się w parterze budynku dwóch pomieszczeń warsztatowych, wykonania dwóch otworów drzwiowych w ścianach wewnętrznych w ww. pomieszczeniach pozwalających na ich skomunikowanie z pozostałą częścią budynku, a także rozbiórki pomieszczenia łazienki i jej włączenie do komunikacji parteru.

Budynek objęty opracowaniem posiada wyprawę tynkarską i malarską oraz zadaszenia nad drzwiami wejściowymi w złym stanie technicznym. Dach części wysokiej i ściany nie posiadają izolacji cieplochronnej. Na większości otworów parteru zainstalowane są kraty okienne i drzwiowe, również w złym stanie technicznym. Część stolarki okiennej i drzwiowej nie spełnia wymagań technicznych dotyczących ich izolacyjności cieplnej. W złym stanie technicznym są również pomieszczenia objęte opracowaniem. Posiadają one instalację elektryczną i centralnego ogrzewania (w pomieszczeniu łazienki dodatkowo znajduje się instalacja wodno – kanalizacyjna). Ściana pomiędzy pomieszczeniami warsztatowymi jest ścianą wewnętrzną o grubości ok. 18 cm; w chwili obecnej nie posiada żadnego otworu. Wydzielone w jednym z lokali pomieszczenie dodatkowe wykonane jest ze ścianek o gr. ok. 9 cm, zaś ściana oddzielająca pomieszczenia warsztatowe od komunikacji ma gr. ok. 34 cm. Ona także w chwili obecnej nie posiada żadnego otworu. Tynki wewnętrzne, wyprawa malarska, glazura, warstwa wykończeniowa podłóg posiadają bardzo zły stan techniczny: miejscami z pofałdowaniami, spękane,

21 lutego 2013

- -

uszkodzone lub całkowicie zużyte na skutek eksploatacji pomieszczeń i działania czynników zewnętrznych. Wymagają kapitalnego remontu.

Wykonawca musi uwzględnić decyzję RDOŚ i zalecenia ekspertyzy ornitologicznej wykonanej w związku z ochroną gatunków ptaków wykorzystujących stropodachy jako miejsca lęgowe.

Pozostałe ogólne wymagania dotyczące wykonania robót podano w Ogólnej Specyfikacji Technicznej.

21 lutego 2013

- -

2. SPOSÓB WYKONANIA ROBÓT

2.1 PRACE REMONTOWO – BUDOWLANE POMIESZCZEŃ WARSZTATOWYCH

- demontaż ceramiki sanitarnej i wewnętrznej instalacji wodno – kanalizacyjnej w istniejącej łazience – zgodnie z rysunkiem fragmentu rzutu parteru
- skucie płytek ceramicznych i rozbiórka ścianek działowych istniejącej łazienki, od góry ku dołowi – zgodnie z rysunkiem fragmentu rzutu parteru
- demontaż instalacji elektrycznej
- wykonanie otworów drzwiowych w ścianach wewnętrznych – wg rysunku architektonicznego i projektu konstrukcji; w ścianie nośnej nadproże stalowe z 2 [100 mm, spięte śrubami co około 30 cm; zasady realizacji nadproży:
 - wykonanie poduszek betonowych z betonu C20/25 (B25) jako bazy pod oparcie belek na 7 dni przed planowanym osadzeniem belek stalowych – poduszki na całą grubość ściany; wysokość ok. 15 cm i długość 25 cm
 - wykonanie bruzdy w murze i osadzenie jednej z belek stalowych (nie używać narzędzi powodujących wstrząsy konstrukcji)
 - wykucie bruzdy z drugiej strony ściany i osadzenie drugiej belki stalowej
 - skręcenie belek śrubami przy podporach i w przęśle
 - zabetonowanie gniazd, osiatkowanie (siatką Rabitza) i obetonowanie belek
 - wycięcie otworu po 5 dniach od osadzenia belek
 - tynkowanie tynkiem cementowo – wapiennym o parametrach nie gorszych niż WEBER TP571 (ip18)
- zamurowanie istniejącego otworu wentylacyjnego w ścianie zewnętrznej – zgodnie z rysunkiem fragmentu rzutu parteru, przy użyciu cegły wapienno – piaskowej na zaprawie cementowo - wapiennej
- demontaż części istniejącej stolarki drzwiowej (5 szt.) – zgodnie z rysunkiem fragmentu rzutu parteru
- demontaż części istniejącej stolarki okiennej (6 szt.) – zgodnie z rysunkiem fragmentu rzutu parteru
- pomniejszenie jednego z otworów drzwiowych, przebudowa otworów drzwiowych na okienne; zamurowania przy użyciu cegły wapienno – piaskowej na zaprawie cementowo – wapiennej – zgodnie z rysunkiem fragmentu rzutu parteru
- osadzenie nowej stolarki okiennej z PVC (10 szt.) za pomocą elementów montażowych wskazanych przez producenta, mocowanie z boków okna, w progu i nadprożu przy użyciu klocków podporowych i listew progowych, z zachowaniem odstępów między punktami mocowania w odległości maks. 70 cm, odstępów od narożnika wewnętrznego kształtownika i krawędzi słupka min. 15 cm, uzupełnienie szczelin na obwodzie pianką poliuretanową o

21 lutego 2013

- parametrach nie gorszych niż CERESIT TS 61 – wymiary okien zdjęć z natury; dobór okien wg rysunku zestawienia okien i drzwi
- osadzenie nowej stolarki drzwiowej w ścianie zewnętrznej (1 szt.) w przygotowanym otworze za pomocą kotew stalowych (odległość między punktami mocowania ościeżnicy nie większa niż 75 cm, a maksymalne odległości od naroży ościeżnicy nie większe niż 30 cm), uzupełnienie szczelin na obwodzie między ościeżem, a ościeżnicą pianką poliuretanową o parametrach nie gorszych niż CERESIT TS 61 – wymiary zdjęć z natury; dobór drzwi wg rysunku zestawienia okien i drzwi
 - wykonanie remontu instalacji centralnego ogrzewania i elektrycznej – wg projektów branżowych
 - usunięcie luźnych i osypliwych fragmentów tynków z powierzchni ścian i sufitów szczotką stalową, usunięcie wszystkich istniejących powłok malarskich (z farb emulsyjnych, olejnych itp)
 - usunięcie istniejących warstw posadzkowych aż do podłoża z chudego betonu, usunięcie warstw o niskiej wytrzymałości, skucie ostrych wypukłości posadzki lub ich zeszlifowanie
 - dokładne oczyszczenie i odkurzenie powierzchni sufitów i ścian
 - mechaniczne oczyszczenie podłoża posadzki z zabrudzeń
 - zagruntowanie powierzchni sufitów i ścian gruntem o parametrach nie gorszych niż ACRYL-PUTZ GRUNT POLIMEROWY Głęboko Penetrujący
 - wyrównanie nierówności, ubytków oraz spękań powierzchni sufitów i ścian wewnętrzną masą szpachlową o parametrach nie gorszych niż ACRYL-PUTZ START
 - zabezpieczenie pęknięć powierzchni sufitów i ścian taśmą papierową lub masą naprawczą ACRYL-PUTZ FLEX
 - wyrównanie ewentualnych zagłębień i podłoża posadzki o nieregularnej powierzchni zaprawą cementową
 - zagruntowanie podłoża posadzki gruntem o parametrach nie gorszych niż Ceresit CT 17
 - nałożenie wysokoelastycznej, niezawierającej bitumu masy izolacyjnej gr. 4 mm, o parametrach nie gorszych niż Ceresit CP 1, nakładanej w 2 warstwach na równe podłoże; „wywinięcie” izolacji na ściany wewnętrzne do wysokości około 30 cm
 - ułożenie siatki z włókna szklanego o szer. min. 30 cm między dwiema warstwami masy izolacyjnej
 - wykonanie na warstwie kontaktowej posadzki cementowej gr. 4 cm, o parametrach nie gorszych niż Ceresit CN 82
 - wykonanie na posadzce cementowej wylewki z zaprawy samopoziomującej o parametrach nie gorszych niż Ceresit CN 69
 - osadzenie okiennych parapetów wewnętrznych z PCV, 10 szt., kolor biały (wymiarów zdjęć z natury)
 - zagruntowanie powierzchni sufitów i ścian impregnatem gruntującym o parametrach nie gorszych niż ATLAS UNI-GRUNT – 1 x

21 lutego 2013

- malowanie powierzchni sufitów i ścian farbą lateksową o parametrach nie gorszych niż MAGNAT – 1 x, kolor biały
- osadzenie stolarki drzwiowej w ścianach wewnętrznych (2 szt.) w przygotowanych otworach za pomocą kotew stalowych (odległość między punktami mocowania ościeżnicy nie większa niż 75 cm, a maksymalne odległości od naroży ościeżnicy nie większe niż 30 cm), uzupełnienie szczelin na obwodzie między ościeżem, a ościeżnicą pianką poliuretanową o parametrach nie gorszych niż CERESIT TS 61 – dobór drzwi wg rysunku zestawienia okien i drzwi
- ułożenie wykładziny podłogowej PVC

Wykonanie otworów drzwiowych w ścianach wewnętrznych

W pierwszej kolejności należy wykonać poduszki betonowe z betonu C20/25 (B25) – wg PN-EN 206-1 – jako bazy pod oparcie belek na 7 dni przed planowanym osadzeniem belek stalowych. Poduszki o wysokości ok. 15 cm i długości 25 cm winny być wykonane na całą grubość ściany. W murze należy wykonać bruzdy i osadzić jedną z dwóch belek stalowych [100 mm ze stali S235 (nie używać narzędzi powodujących wstrząsy konstrukcji). Następnie wykuć bruzdę z drugiej strony ściany i osadzić drugą belkę stalową [100 mm. Belki spiąć śrubami M12 klasy 5.8 co około 30 cm (przy podporach i w przęśle), następnie zabetonować gniazda. Belki stalowe obłożyć siatką Rabbitza podtynkową, tkaną z drutu stalowego (czarnego) o średnicy około 0,8 mm i oczkach około 16 mm i obetonować. Otwór drzwiowy można wyciąć po 5 dniach od osadzenia belek. Beton klasy C20/25 (B25) wykonać z cementu klasy 52,5 R rodzaju CEM I odpowiadający wymaganiom zawartym w PN-EN 197-1:2002 i kruszywa spełniającego wymagania PN-EN 12620:2004. Do wytwarzania mieszanki betonowej stosować wodę wodociągową pitną, dla której nie stosujemy badań laboratoryjnych.

Tynkowanie tynkiem cementowo - wapiennym

Do celów projektowych założono wykorzystanie tynku cementowo – wapiennego WEBER TP571 (ip18). Użyty podczas realizacji materiał winien być o parametrach nie gorszych niż przyjęty w projekcie i wykorzystany zgodnie ze wskazówkami producenta.

Podłoże do położenia tynku cementowo – wapiennego musi być stabilne, mocne, czyste, suche, wolne od zanieczyszczeń i warstw słabo związanych z podłożem lub osłabiających wiązanie (tłuszcze, kleje, bitumy, pył, kurz, resztki farb i zapraw, środki antyadhezyjne itp.). Wszelkie większe ubytki, fugi, szczeliny instalacyjne itp. należy przed tynkowaniem wypełnić zaprawą cementowo – wapienną. Na podłoża gładkie i/lub nienasiąkliwe (np. beton) nałożyć pacą zębatą warstwę szepną z zaprawy o parametrach nie gorszych niż MAXIT MULTI 280 (WEBER KS123) i pozostawić do wyschnięcia. Tynk cementowo – wapienny WEBER TP571 (ip18) należy mieszać z wodą w mieszalnikach przepływowych lub agregatach tynkarskich. Można go również przygotowywać przy użyciu mieszadła elektrycznego (ewentualnie wiertarki wolnoobrotowej z mieszadłem) – do około 5 litrów czystej wody wsypać 25 kg (worek) suchej mieszanki i mieszać przez 2 – 3 minuty do uzyskania jednorodnej masy. Przygotowywać porcje, które zostaną zużyte w ciągu około 2 godzin (czas

21 lutego 2013

zależny od temperatury). Nie dodawać więcej wody niż zalecana ilość, ponieważ obniży to wytrzymałość oraz zwiększy skurcz zaprawy. Niedopuszczalne jest „ulepszanie” wyrobu przez dodawanie piasku, cementu itp. Tynk nakładać przy użyciu agregatu tynkarskiego lub ręcznie. Tynk układać w jednej warstwie, narzucając go w dwóch cyklach roboczych w odstępie kilkudziesięciu minut (czas zależny od temperatury i wilgotności), stosując zasadę „mokre na mokre”. Grubość tak wykonanej warstwy powinna wynosić od 10 do 20 mm. Narzucony tynk równać i doprowadzić do płaszczyzny przy użyciu łąty. W razie potrzeby wykonania grubszego tynku należy pierwszą jego warstwę „przeczesać” poziomo pacą zębatą i zostawić do związania. Drugą warstwę tynku o grubości 10 - 20 mm można układać zachowując przerwę technologiczną około 1 dzień / mm grubości pierwszej warstwy tynku. Po częściowym stwardnieniu tynk zacierać w zależności od potrzeb: tynk podkładowy - na ostro pacą styropianową lub drewnianą; tynk gładki/filcowany (np. pod malowanie) - równomierne zatrzeć na gładko pacą z gąbką lub filcem. W miejscach zmian materiału podłoża, narożnikach otworów drzwiowych i na belkach stalowych stosować siatkę stalową Rabitza oraz nierdzewne profile ochronne. Na związany i wyschnięty tynk można nakładać wszelkiego rodzaju gładzie. Temperatura otoczenia i podłoża w trakcie wykonywania prac i przez następne 7 dni powinna wynosić od +5°C do +30°C. Nie można dopuszczać do gwałtownego przesuszenia tynku – w upalne dni lub przy silnie działającym ogrzewaniu tynk skrapiać wodą. Świeże zabrudzenia zaprawą zmywać wodą, stwardniałe usuwać mechanicznie. Czas zużycia – około 2 godzin (zależnie od temperatury). Zużycie materiału – około 13 – 14 kg suchej mieszanki na 1 m² tynku grubości 10 mm. Wyrób zawiera cement – wymieszany z wodą daje odczyn alkaliczny. Podjąć działania zapobiegające pyleniu lub ochlapaniu zaprawą. Nie wdychać, chronić oczy i skórę. W przypadku zanieczyszczenia: oczy natychmiast przemyć wodą i zasięgnąć porady lekarza, skórę umyć mydłem i wodą. Przechowywać poza zasięgiem dzieci.

Zamurowanie istniejących otworów drzwiowych i otworu wentylacyjnego w ścianach zewnętrznych

Przed przystąpieniem do zamurowywania istniejących otworów drzwiowych i otworu wentylacyjnego należy zdemontować istniejącą stolarkę drzwiową, ościeżnice i wentylator, następnie usunąć tynk wewnątrz otworów i dokładnie oczyścić i odkurzyć odsłonięte powierzchnie. Istniejące otwory należy zamurowywać rodzajem materiału, o klasie i na zaprawie jak w pozostałej części ściany, z zachowaniem zasady przewiązywania (na podstawie archiwalnej dokumentacji założono, że zamurowania należy wykonać przy użyciu cegły wapienno – piaskowej, na zaprawie cementowo – wapiennej; na placu budowy należy potwierdzić zgodność założenia ze stanem rzeczywistym) Otwór wentylacyjny należy zamurować na całej jego wielkości; podczas zamurowywania otworów drzwiowych należy przystosować je do osadzenia stolarki okiennej – miejscami wymagane jest nieznaczne poszerzenie istniejących otworów drzwiowych zgodnie z Dokumentacją Projektową. Do zamurowań używać cegły wapienno – piaskowej o wymiarach 250 x 120 x 65 mm, klasy 100, posiadającej wymagane atesty dopuszczenia do stosowania w budownictwie . Używana zaprawa cementowo – wapienna winna być kładzona na podłożu stabilne, mocne, czyste, suche, wolne od zanieczyszczeń i warstw słabo związanych

21 lutego 2013

z podłożem lub osłabiających wiązanie (tłuszcze, kleje, bitумы, pył, kurz, resztki farb i zapraw, środki antyadhezyjne itp.) Do przygotowania zaprawy cementowo – wapiennej stosować cement portlandzki marki 32,5 z dodatkiem żużla lub popiołów lotnych 25 i 35, odpowiadający wymaganiom zawartym w PN-EN 197-1:2002, wapno gaszone lub hydratyzowane, którego parametry zawarte w atęście powinny być zgodne z wymaganiami zawartymi w normie PN-EN 459-1:2012 oraz drobne kruszywo naturalne lub łamane (piasek, kruszyny, miał), wolne od zanieczyszczeń. Kruszywo nie powinno wchodzić w reakcje chemiczne. Zawartość siarczanów powinna być mniejsza od 1%. Kruszywo drobnoziarniste o ziarnach do 5 mm, frakcja powyżej 2 mm nie powinna przekraczać 20 % wagowo. Mrozoodporność kruszywa: Ubytek masy nie powinien przekraczać 5%. Stosować kruszywo spełniające wymagania PN-EN 12620:2004. Do wytwarzania mieszanki betonowej stosować wodę wodociagową pitną, dla której nie stosujemy badań laboratoryjnych. W miarę potrzeby, w uzasadnionych przypadkach dopuszcza się stosowanie domieszek, środków i dodatków do zaprawy: uplastyczniających lub przyspieszających jej wiązanie. Wszystkie domieszki należy stosować zgodnie z zaleceniami producenta. Od producenta należy uzyskać gwarancje zgodności z powyższymi wymaganiami. Domieszki powinny być zatwierdzane przez inspektora nadzoru inwestorskiego. Warunkiem dopuszczenia do stosowania domieszki jest przedstawienie zarówno przez dostawcę jak i laboratorium dokumentacji potwierdzającej zachowanie wymaganych parametrów oraz pozostałych wymagań przez zaprawy, w których zastosowano domieszkę. Zaprawa może być mieszana ręcznie lub mechanicznie. Należy najpierw wymieszać składniki sypkie, a następnie dolać wodę i całość wymieszać do chwili uzyskania jednolitej masy. Konsystencja zaprawy wg stożka pomiarowego 6 – 8 cm. Skurcz liniowy stwardniałej zaprawy nie powinien być większy niż 0,07%. Zaprawa cementowo-wapienna powinna być zużyta w ciągu 3 godzin, a przy temperaturze otoczenia powyżej 25°C okres zużycia powinien być skrócony do 1 godziny. Cegłę należy kłaść warstwami, z zachowaniem zasady przewiązywania i grubości spoin oraz z zachowaniem zgodności z Dokumentacją Projektową. Mury należy wznosić możliwie równomiernie na całej długości. Użyte cegły winny być czyste i wolne od kurzu. Konstrukcje murowe mogą być wykonywane przy temperaturze poniżej 0°C, pod warunkiem zastosowania środków umożliwiających wiązanie i twardnienie zaprawy, posiadających zaświadczenia o dopuszczeniu do stosowania w budownictwie i zgodnie z wytycznymi producenta. Grubość spoin wsporczych 12 mm (maksymalnie 17 mm, minimalnie 10 mm). Grubość spoin pionowych (podłużnych i poprzecznych) 10 mm (maksymalnie 15 mm, minimalnie 5 mm). Ściany przewidziano do tynkowania, dlatego należy przy licach ścian pozostawić tzw. puste spoiny (czyli nie należy wypełniać ich zaprawą na głębokość 5-15 mm). Wyrób zawiera cement - wymieszany z wodą daje odczyn alkaliczny. Podjąć działania zapobiegające pyleniu lub ochlapaniu zaprawą. Nie wdychać, chronić oczy i skórę. W przypadku zanieczyszczenia: oczy natychmiast przemyć wodą i zasięgnąć porady lekarza, skórę umyć mydłem i wodą.

Montaż stolarki drzwiowej i okiennej, wymiana stolarki okiennej

Nową stolarkę okienną z PVC montować za pomocą elementów montażowych wskazanych przez producenta, z boków okna, w progu i nadprożu przy użyciu

21 lutego 2013

klocków podporowych i listew progowych, z zachowaniem odstępów między punktami mocowania w odległości maks. 70 cm, odstępów od narożnika wewnętrznego kształtownika i krawędzi słupka min. 15 cm. Szczeliny uzupełnić na obwodzie pianką poliuretanową o parametrach nie gorszych niż CERESIT TS 61 – wymiary okien należy zdjąć z natury.

Drewniane ościeżnice drzwiowe mocować punktowo za pomocą kotew stalowych. Odległość między punktami mocowania ościeżnicy nie powinna być większa niż 75 cm, a maksymalne odległości od naroży ościeżnicy, nie większe niż 30 cm. Przed zamocowaniem należy ościeżnicę bardzo starannie ustawić. Ustawienie ościeżnic powinno spełniać następujące warunki:

- odchylenie od pionu i poziomu ościeżnic drzwi nie powinno być większe niż 2 mm na 1 m i nie większe niż 3 mm na całej długości stojaka lub nadproża ościeżnicy
- największe dopuszczalne zwichrowanie ościeżnicy z płaszczyzny pionowej nie może być większe niż 2mm.

Do mocowania używać kotew osadzonych w murze.

Szczeliny powstałe między ościeżem a ościeżnicą po osadzeniu ościeżnicy w ścianach zewnętrznych należy wypełnić na obwodzie pianką poliuretanową o parametrach nie gorszych niż CERESIT TS 61.

Piankę można stosować na podłoża nośne i oczyszczone z pyłu i tłuszczu. Istniejące zabrudzenia i warstwy o niskiej wytrzymałości trzeba usunąć. Bezpośrednio przed użyciem należy zwilżyć (spryskać) wodą podłoże. Przy osadzaniu ościeżnic, ze względu na rozprężające działanie pianki, należy pamiętać o ich rozparciu w czasie twardnienia materiału. W celu zabezpieczenia przed zabrudzeniem pianką uszczelnianych elementów, zaleca się oklejanie ich brzegów taśmą samoprzylepną. Przez kilkanaście sekund intensywnie potrząsać pojemnikiem. Nakręcić na wentyl rurkę dozującą i trzymając pojemnik zaworem do dołu naciskać na jej uchwyt. Stosując pianę pistoletową, należy zdjąć zabezpieczenie zaworu i nakręcić na niego pistolet. Uwaga! Zawór pistoletu powinien być zakręcony. Po nakręceniu butli można otworzyć zawór pistoletu i uwolnić piankę poprzez naciśnięcie cyngla. Oszczędnie wypełniać szczeliny, gdyż podczas twardnienia pianka zwiększa swoją objętość o 100÷200%. Duże przestrzenie należy wypełniać warstwowo, przy czym po naniesieniu każdej warstwy trzeba odczekać ok. 40 min i ponownie rozpoczynać pracę od skrapiania wodą pokrywanych powierzchni. Po zakończeniu aplikacji, świeżą pianę należy spryskać wodą. Świeże zabrudzenia pianką należy zmywać za pomocą Ceresit Premium Cleaner lub acetonu, a stwardniałą piankę można usunąć tylko mechanicznie. Po utwardzeniu nadmiar materiału należy odciąć. W przypadku przerw w pracy dłuższych niż 15 min. należy rurkę dozującą oraz wentyl dokładnie przemyć czyszcikiem Ceresit Premium Cleaner lub acetonem. Napoczęte opakowanie powinno być wykorzystane w możliwie najbliższym czasie. Stwardniałą piankę zaleca się chronić przed światłem słonecznym. W przypadku wymiany pojemnika z pianą pistoletową na inny pojemnik należy upewnić się, że nie pozostało powietrze w pistolecie. Po usunięciu pojemnika z pistoletu należy oczyścić pistolet przy użyciu Ceresit Premium Cleaner. Prace należy wykonywać przy temperaturze otoczenia i podłoża od +5°C do +30°C. Czas powierzchniowego przesychnienia: ok. 20 min. Czas twardnienia: ok. 8 godz. Wydajność opakowania: od 40 do 25 dm³ w zależności od warunków wyrastania piany. Przechowywać w pozycji stojącej, w chłodnych i

21 lutego 2013

suchych warunkach, w temperaturze dodatniej. Ceresit Piana zawiera substancje szkodliwe dla zdrowia. Należy stosować ochronne okulary i rękawice. W czasie pracy nie palić i nie spożywać posiłków, nie pracować w pobliżu otwartego ognia. W pomieszczeniach zamkniętych trzeba zapewnić dobrą wentylację lub stosować sprzęt do ochrony dróg oddechowych. W przypadku wystąpienia złego samopoczucia należy niezwłocznie skonsultować się z lekarzem. Pojemnik zawiera sprężony, palny gaz, dlatego należy go chronić przed nagraniem powyżej temperatury +50°C. Pojemnika nie wolno dziurawić ani wrzucać do ognia. Pojemnik z pianką należy przewozić w bagażniku samochodu – nigdy w kabinie pasażera. Chronić przed dziećmi.

Malowanie

Przygotowanie powierzchni dotyczy całej szerokości i wysokości wszystkich ścian obu pomieszczeń oraz ich sufitów.

Przygotowanie powierzchni należy wykonać w następujący sposób:

- usunięcie luźnych i osypliwych fragmentów tynków szczotką stalową
- dokładne oczyszczenie i odkurzenie powierzchni sufitów i ścian
- przemycie wodą z dodatkiem detergentów dobrze przylegających powłok z farb emulsyjnych, splukanie czystą wodą i osuszenie
- wyrównanie nierówności oraz spękań wewnętrzną masą szpachową o parametrach nie gorszych niż ACRYL-PUTZ START lub ACRYL-PUTZ FINISH – w miejscach wyrównań zdjąć starą powłokę malarską, masy stosować na podłoże zagruntowane gruntem ACRYL-PUTZ GRUNT POLIMEROWY Głęboko Penetrujący
- zabezpieczenie pęknięć taśmą papierową lub masą naprawczą ACRYL-PUTZ FLEX – w miejscach zabezpieczeń zdjąć starą powłokę malarską,

Przygotowanie podłoża

- ACRYL-PUTZ GRUNT POLIMEROWY Głęboko Penetrujący

Podłoże powinno być odpowiednio mocne i równe, wysezonowane, pozbawione zanieczyszczeń oraz wolne od agresji biologicznej (grzyby, pleśnie, mchy itp) i chemicznej.

- ACRYL-PUTZ FLEX

Podłoże przeznaczone do obróbki powinno być mocno związane, suche, pozbawione zatłuszczeń, luźnych ziaren tynku i pyłu. W celu wzmocnienia podłoża zaleca się przed szpachlowaniem zastosować ACRYL-PUTZ GRUNT POLIMEROWY Głęboko Penetrujący.

- ACRYL-PUTZ FINISZ

Podłoże do szpachlowania powinno być mocno związane, wolne od kurzu i zatłuszczeń. Podłoża mocno chłonne i słabe przed szpachlowaniem wzmocnić gruntem ACRYL-PUTZ GRUNT POLIMEROWY Głęboko Penetrujący. Duże nierówności i ubytki zaleca się uzupełnić masą szpachlową ACRYL-PUTZ START. Pęknięcia naprawić przy użyciu taśmy papierowej lub masy naprawczej ACRYL-PUTZ FLEX

- ACRYL-PUTZ START

21 lutego 2013

Podłoże przeznaczone do szpachlowania powinno być mocno związane, suche, pozbawione zatłuszczeń, luźnych ziaren tynku, wolne od pyłu i kurzu. Wszystkie stykające się z masą elementy stalowe powinny być zabezpieczone antykorozyjnie. W celu wzmocnienia podłoża zaleca się przed szpachlowaniem wzmocnić je gruntem ACRYL-PUTZ GRUNT POLIMEROWY Głęboko Penetrujący.

Przygotowanie wyrobu

- ACRYL-PUTZ GRUNT POLIMEROWY Głęboko Penetrujący

Preparat wymieszać, nie zaleca się rozcieńczania.

- ACRYL-PUTZ FLEX

Gotowa do użycia masa szpachlowa.

- ACRYL-PUTZ FINISZ

Przed użyciem dokładnie wymieszać mieszadłem wolnoobrotowym aby nie dopuścić do zapowietrzenia masy.

Szpachlowanie ręczne – stosować w postaci handlowej.

Szpachlowanie maszynowe – w zależności od użytego urządzenia rozcieńczyć masę dodatkiem do 5% czystej wody.

- ACRYL-PUTZ START

Przewidzianą do zużycia ilość suchej masy szpachlowej wsypać do pojemnika z wodą w ilości około 1 kg suchej masy na 0,3 l wody ciągle mieszając. Zawartość pojemnika starannie wymieszać, najlepiej przy pomocy mieszadła wolnoobrotowego aż do uzyskania jednorodnej, łatwej do nakładania masy bez grudek. Gotową masę po upływie około 5 minut ponownie wymieszać i nakładać za pomocą szpachelki lub pacy ze stali nierdzewnej, tworzyw sztucznych lub przez natrysk hydrodynamiczny. Zarobiona masa szpachlowa przydatna jest do stosowania około 1 godz. Każdorazowe zarobienie masy wykonywać używając czystych narzędzi i opakowań.

Nakładanie wyrobu

- ACRYL-PUTZ GRUNT POLIMEROWY Głęboko Penetrujący

Nakładać jedną warstwę pędzlem, w temperaturze podłoża i otoczenia od +5°C do +25°C, nie wolno dopuścić do powstawania kałuż i zacieków, na podłoża bardzo chłonne lub słabe zaleca się naniesienie kolejnej warstwy preparatu na wchłoniętą i lekko suchą warstwę pierwszą. Po 24 godzinach od momentu zakończenia gruntowania wykonywać dalsze prace wykończeniowe. Narzędzia umyć wodą

- ACRYL-PUTZ FLEX

Nakładać za pomocą szpachelki, pacy ze stali nierdzewnej lub z tworzyw sztucznych (jednorazowo warstwy o grubości do 3 mm), dociskając tak, aby masa dokładnie wypełniła pęknięcie oraz dobrze przywarła do jego boków. W celu uzyskania gładziej struktury zaleca się nałożoną warstwę wygładzić szpachelką zwilżoną wodą. Prace wykonywać w temperaturze podłoża i otoczenia powyżej +10°C.

- ACRYL-PUTZ FINISZ

Proces szpachlowania i spoinowania prowadzić przy temp. podłoża i otoczenia powyżej +10°C. Jednorazowo nanosić warstwy grubości 1-3 mm. W przypadku większych nierówności nanoszenie powtórzyć po utwardzeniu warstwy poprzedniej. Suche powierzchnie wygładzić papierem ściernym lub siatką, odpylić i pomalować – zalecana granulacja materiału ściernego – 150. Narzędzia po zakończeniu pracy umyć w wodzie.

21 lutego 2013

- **ACRYL-PUTZ START**

Jednorazowo nanosić warstwy grubości około 3 mm. Nie stosować w warstwach poniżej 1mm. W przypadku większych pojedynczych ubytków można nakładać jednorazowe warstwy nawet do 3 cm grubości. Wysuszone powierzchnie wygładzić papierem ściernym, gąbką szlifierską lub siatką o gradacji 100/150, odpylić i pomalować.

Właściwości wyrobu

- **ACRYL-PUTZ GRUNT POLIMEROWY Głęboko Penetrujący**

Czas wysychania ≤ 60 min

- **ACRYL-PUTZ FLEX**

Czas schnięcia warstwy 1 mm w temp. +20°C i wilgotności powietrza 65% do 4 h, pełne wyschnięcie następuje do 24 godzin.

- **ACRYL-PUTZ FINISZ**

Czas schnięcia warstwy 1-2 mm, w temp. 20 ± 2°C przy wilgotności wzg. powietrza 55 ± 5% – 4 h

- **ACRYL-PUTZ START**

Czas wiązania – 100 – 200 min.

Czas schnięcia – do 2 h

Czas otwarty pracy – do 1 h

Wydajność

- **ACRYL-PUTZ GRUNT POLIMEROWY Głęboko Penetrujący**

Do 15 m²/l w zależności od chłonności podłoża

- **ACRYL-PUTZ FLEX**

Zależna od grubości warstw – około 1,3 kg/m² przy grubości warstwy 1 mm.

- **ACRYL-PUTZ FINISZ**

Zależna od chropowatości podłoża - około 1,5 kg/m² przy grubości warstwy 1 mm.

- **ACRYL-PUTZ START**

Zależna od grubości warstw – około 3,5 kg/m² przy grubości warstwy 3 mm.

Temperatura przechowywania

- **ACRYL-PUTZ GRUNT POLIMEROWY Głęboko Penetrujący**

Od +5°C do +30°C

- **ACRYL-PUTZ FINISZ**

Powyżej +5°C do +30°C.

Wskazówki BHP i ppoż.

- **ACRYL-PUTZ GRUNT POLIMEROWY Głęboko Penetrujący**

Chronić przed dziećmi. Przechowywać i magazynować w szczelnie zamkniętych opakowaniach. Chronić przed mrozem i nasłonecznieniem. Limit zawartości LZO dla tego produktu: kat.(A/g/FW) max.30 g/l (2010). Produkt zawiera max. 30 g/l.

- **ACRYL-PUTZ FINISZ**

Produkt niepalny. Nie klasyfikowany jako materiał niebezpieczny. Pomieszczenie, po zastosowaniu wyrobu, należy wietrzyć do zaniku zapachu. Wyrób przechowywać w miejscu niedostępnym dla dzieci. Wyrób chronić przed mrozem i nasłonecznieniem. Szczegółowe informacje zawarte są w karcie charakterystyki preparatu.

- **ACRYL-PUTZ START**

21 lutego 2013

Produkt niepalny. Nie klasyfikowany jako materiał niebezpieczny. Wyrób przechowywać w miejscu niedostępnym dla dzieci. Chronić przed wilgocią i zamoczeniem. Szczegółowe informacje zawarte są w karcie charakterystyki preparatu.

Nakładanie powłok malarskich

Dotyczy całej szerokości i wysokości wszystkich ścian obu pomieszczeń oraz ich sufitów.

- zagruntowanie sufitów impregnatem gruntującym o parametrach nie gorszych niż ATLAS UNI-GRUNT – 1 x
- zagruntowanie ścian impregnatem gruntującym o parametrach nie gorszych niż ATLAS UNI-GRUNT – 1 x
- malowanie sufitów farbą lateksową o parametrach nie gorszych niż MAGNAT –
1 x, kolor biały
- malowanie ścian farbą lateksową o parametrach nie gorszych niż MAGNAT –
1 x, kolor biały

Przygotowanie podłoża

- ATLAS UNI-GRUNT emulsja gruntująca

Podłoże powinno być suche, oczyszczone z kurzu, brudu, olejów, tłuszczów i wosku. Wszystkie luźne, nie związane właściwie z podłożem warstwy należy przed zastosowaniem emulsji usunąć.

- farba lateksowa MAGNAT

Podłoże powinno być mocne, suche, bez kurzu i zatłuszczeń. Nierówności podłoża zaleca się wyrównać gotową masą szpachlową ACRYL-PUTZ FINISZ, spękania i ubytki uzupełnić gotową masą szpachlową ACRYL-PUTZ FLEX lub – w przypadku większych nierówności – sypką masą szpachlową ACRYL-PUTZ START.

Stare powłoki farb klejowych usunąć, zmyć i splukać wodą z dodatkiem środków myjących aż do odsłonięcia tynku, stare powłoki z farb emulsyjnych, źle przylegające do podłoża usunąć, a jeśli się mocno trzymają – przemyć wodą z dodatkiem detergentów i pozostawić do wyschnięcia. Podłoże zagruntować emulsją gruntującą ATLAS UNI-GRUNT

Przygotowanie wyrobu

- ATLAS UNI-GRUNT emulsja gruntująca

Emulsja gotowa jest do bezpośredniego użycia. Nie wolno jej łączyć z innymi materiałami ani zagęszczać, dopuszczone jest rozcieńczanie w proporcji 1:1.

- farba lateksowa MAGNAT

Baza nie jest wyrobem gotowym do użycia – wymaga zabarwienia w Systemie Kolorowania MAGNAT, zabarwioną bazę dokładnie wymieszać w wytrząsarce, nie dodawać wapna, nie mieszać z farbami emulsyjnymi innego typu. Tuż przed malowaniem farbę dokładnie wymieszać ręcznie.

Nakładanie wyrobu

- ATLAS UNI-GRUNT emulsja gruntująca

21 lutego 2013

Najlepiej nanosić na podłoże w postaci nierozcieńczonej, jednokrotnie wałkiem lub pędzlem, jako ciekłą i równomierną warstwę. Malowanie należy rozpocząć po wyschnięciu emulsji, czyli po około 2 godzinach od jej nałożenia.

- farba lateksowa MAGNAT

Malować wewnątrz pomieszczeń w temperaturze otoczenia i podłoża od +5°C do +30°C, nakładać dwie warstwy pędzlem, wałkiem (MAGNAT, naturalnym, sznurkowym o długości włosa 10-19 mm) lub przez natrysk. Nanosić starannie i równomiernie taką samą ilość farby na jednostkową powierzchnię ściany lub sufitu, po zakończeniu prac narzędzia malarskie umyć wodą, w czasie prac malarskich i po ich zakończeniu pomieszczenie wietrzyć do zaniku zapachu.

Właściwości wyrobu

- ATLAS UNI-GRUNT emulsja gruntująca

Czas wysychania – 2 h

- farba lateksowa MAGNAT

Czas schnięcia powłoki w temp. 20 ± 2°C przy wilgotności wzg. pow. 55±5% - 1 h

Wydajność

- ATLAS UNI-GRUNT emulsja gruntująca

Średnio 0,05 – 0,2 kg emulsji na 1 m². W praktyce zużycie zależne jest od stopnia chłonności podłoża.

- farba lateksowa MAGNAT

Do 14 m²/l przy jednokrotnym malowaniu.

Temperatura przechowywania

- ATLAS UNI-GRUNT emulsja gruntująca

Od 5°C do 30°C

- farba lateksowa MAGNAT

Po kontakcie ze skórą umyć natychmiast wodą z mydłem. W przypadku kontaktu z oczami, przepłukać obficie wodą, w przypadku wystąpienia podrażnienia skontaktować się z okulistą. W przypadku połknięcia natychmiast wezwać pomoc medyczną. Po wyschnięciu stosunkowo trudny do zmycia, unikać rozlania – tworzy śliskie warstwy.

Przechowywać w suchym i chłodnym miejscu, chronić przed wysokimi temperaturami (powyżej 30 °C) i zamrożeniem – produkt zamarza i traci nieodwracalnie swoje właściwości użytkowe w temp. poniżej 0°C. Nie zostawiać otwartych pojemników.

Produkt w postaci handlowej jest niepalną cieczą, pożar w otoczeniu gasić środkami odpowiednimi dla przyczyny pożaru.

Gruntowanie podłoża posadzki

Do celów projektowych założono wykorzystanie gruntu głęboko penetrującego CERESIT CT 17. Użyty podczas realizacji materiał winien być o parametrach nie gorszych niż przyjęty w projekcie i wykorzystany zgodnie ze wskazówkami producenta.

Przed przystąpieniem do gruntowania wszelkie zagłębienia i powierzchnie o nieregularnej powierzchni należy wyrównać zaprawą cementową. Podłoża gruntowane muszą być suche, nośne i wolne od substancji zmniejszających przyczepność: tłuszczów, bitumów, pyłów itp. Zabrudzenia i warstwy o słabej

21 lutego 2013

wytrzymałości należy usunąć. Dotyczy to także istniejących farb klejowych, które należy zeszkrobać i zmyć wodą. Podłoża gipsowe, anhydrytowe oraz mocne powłoki malarskie trzeba przeszlifować grubym papierem ściernym i dokładnie oczyścić odkurzyć. Przed użyciem preparatu gruntującego należy kilkakrotnie wstrząsnąć zawartością opakowania. Należy wylewać CT 17 na podłoże i równomiernie rozprowadzać go szczotką, nie tworząc kałuż. Jeśli po wyschnięciu preparatu podłoże jest nadal chłonne, to czynność gruntowania trzeba powtórzyć. CT 17 wysycha w ciągu ok. 2 godzin. Narzędzia i świeże zachlapania myć wodą. Prace należy wykonywać przy temperaturze otoczenia i podłoża od +5°C do +25°C oraz przy wilgotności powietrza poniżej 80%. W przypadku kontaktu materiału z oczami płukać je obficie wodą i zasięgnąć porady lekarza. Produkt składować do 12 miesięcy od daty produkcji w chłodnych warunkach i w oryginalnych, nieuszkodzonych opakowaniach. Chronić przed mrozem. Zużycie: od 0,1 do 0,5 l/m².

Kładzenie hydroizolacji

Do celów projektowych założono wykorzystanie wysokoelastycznej, niezawierającej bitumu masy izolacyjnej CERESIT CP 1. Użyty podczas realizacji materiał winien być o parametrach nie gorszych niż przyjęty w projekcie i wykorzystany zgodnie ze wskazówkami producenta.

Masę izolacyjną należy zastosować na zagruntowane podłoże (równe, zwarte, nośne, czyste, suche). Podczas aplikacji w niższych temperaturach trzeba upewnić się czy na podłożu nie ma lodu. Krawędzie muszą być „sfazowane”, a wklęsłe naroża wyokrąglone zaprawą cementową o promieniu minimum 4 cm. Do wymieszania składników masy CP 1 należy użyć wolnoobrotowej wiertarki z mieszadłem (około 400-600 obr/min). Najpierw trzeba dokładnie wymieszać składnik A, następnie wsypywać do niego składnik B (w postaci proszku) i mieszać przez min. 2 minuty, aż do uzyskania jednorodnej masy bez grudek. Gotową masę równomiernie nakładać na podłoże w dwóch warstwach, za pomocą pacy lub agregatu natryskowego warstwą o łącznej grubości od 3,3 – 4,4 mm. W przypadku aplikacji mechanicznej Ceresit CP 1 nakładać w dwóch warstwach. Drugą warstwę należy koniecznie zagładzić pacą. Jeśli prace izolacyjne muszą być przerwane, grubość powłoki należy zmniejszyć stopniowo do zera. Po wznowieniu prac cieńsza warstwa izolacji musi być ponownie pokryta nową warstwą izolacji. Pracy nie wolno przerywać przy izolowaniu krawędzi i narożników. Podczas izolowania podłoża przeciwko wodzie gruntowej i wodzie niewywierającej ciśnienia CP 1 należy nakładać w dwóch warstwach „mokre na mokre” w łącznej grubości 3,3 mm. W przypadku działania wody wywierającej ciśnienie, murów kamiennych, występowania licznych rys lub możliwości pojawienia się pęknięć – izolację nakładać dwiema warstwami, umieszczając w pierwszej warstwie powłoki siatkę z włókna szklanego (z zachowaniem zakładów ok. 10 cm). Siatkę, szerokości min. 30 cm, należy również umieścić między warstwami CP 1 we wszystkich narożach. Izolację „wywinąć” na ściany wewnętrzne do wysokości około 30 cm. CP 1 należy zużyć w ciągu ok. 5 godzin. Całkowite wyschnięcie materiału następuje po 3 ÷ 4 dniach, w zależności od temperatury i wilgotności względnej powietrza. Narzędzia i świeże zabrudzenia myć wodą. Stwardniały materiał można usunąć mechanicznie. Prace należy wykonywać w suchych warunkach, przy temperaturze powietrza i podłoża od +5°C do +30°C

21 lutego 2013

oraz przy względnej wilgotności powietrza poniżej 80%. W czasie wykonywania robót nie wolno dopuścić do napłynięcia wody pod warstwę izolacji. Nie wolno wykonywać kolejnych warstw posadzki zanim warstwa izolacyjna nie będzie wystarczająco twarda. Otwarte opakowanie należy zużyć jak najszybciej. W czasie pracy chronić oczy i naskórek używając odzieży, rękawic i okularów ochronnych. Zanieczyszczoną odzież niezwłocznie wymienić na czystą. Zabrudzony naskórek niezwłocznie umyć ciepłą wodą z mydłem (nie stosować rozpuszczalników). W przypadku kontaktu z oczami płukać je obficie wodą i zasięgnąć porady lekarza. Chronić przed dziećmi. Produkt składować do 12 miesięcy od daty produkcji w suchych, chłodnych warunkach i w oryginalnych, nieuszkodzonych opakowaniach. Chronić przed mrozem. Orientacyjne zużycie: 3,3 l/m² przy grubości świeżej warstwy 3,3 mm.

Wykonanie posadzki cementowej

Do celów projektowych założono wykorzystanie posadzki cementowej CERESIT CN 82. Użyty podczas realizacji materiał winien być o parametrach nie gorszych niż przyjęty w projekcie i wykorzystany zgodnie ze wskazówkami producenta.

Podłoża z którymi będzie związany podkład CN 82 muszą być mocne, szorstkie, suche i wolne od substancji zmniejszających przyczepność (takich jak: tłuszcze, bitumy, pyły). Posadzkę należy wykonywać po całkowitym wyschnięciu masy hydroizolacyjnej (min. 4 dni). Zabrudzenia, resztki klejów, warstwy o niskiej wytrzymałości należy usunąć mechanicznie np. poprzez śrutowanie lub frezowanie. Przy aplikacji mechanicznej CN 82 należy mieszać z wodą w proporcji 2,1 – 2,4 l wody na 30 kg zaprawy. Po wymieszaniu z wodą zaprawa powinna mieć konsystencję gęstoplastyczną, półsuchą. Ceresit CN 82 należy mieszać i podawać za pomocą odpowiednich urządzeń typu mixokret. W przypadku aplikacji ręcznej do dokładnie odmierzonej ilości 3,6 l czystej, chłodnej wody wsypywać zawartość opakowania i mieszać za pomocą wolnoobrotowej wiertarki z mieszadłem, aż do uzyskania jednorodnej masy bez grudek. Przy większym zakresie robót zaprawę można mieszać w betoniarnie przeciwbieżnej. Zaprawę układać na warstwie kontaktowej. W tym celu podłoże należy odkurzyć, a następnie obficie zwilżyć wodą, nie tworząc kałuż. Na zwilżone podłoże należy nanieść warstwę kontaktową, wykonaną w następujący sposób: 1 część objętościową emulsji Ceresit 81 rozcieńczyć 2 częściami czystej, chłodnej wody. Uzyskanym roztworem zarabiać suchą masę Ceresit CN 82 (0,75 l roztworu na 3,5 kg zaprawy) przy pomocy wiertarki z mieszadłem. Warstwę kontaktową w miarę postępu robót równomiernie rozprowadzać szczotką. W miejscach trudno dostępnych można ją obficie nanosić pędzlem. Gotową mieszankę rozkładać na mokrej warstwie kontaktowej. W celu uzyskania równej powierzchni zaprawę CN 82 należy ściągać łątą po przygotowanych wcześniej, osadzonych w zaprawie, wypoziomowanych prowadnicach (np. rurkach lub kątownikach metalowych) lub ściągać dwumetrową łątą poziomującą zachowując odpowiedni poziom. Prowadnice można pozostawić w CN 82 lub natychmiast po wyrównaniu posadzki usunąć, a powstałe ubytki wypełnić zaprawą i zagładzić. CN 82 ma konsystencję gęstoplastyczną i wymaga zagęszczania. Możliwe jest ubijanie pacą, lecz przy większym zakresie robót należy zaprawę zagęszczać za pomocą łąty wibracyjnej i zacieraczek wirnikowych. Ceresit CN 82 należy zatrzeć ręcznie pacą lub za pomocą zacieraczek mechanicznych po

21 lutego 2013

czasie umożliwiającym obróbkę powierzchni. Czas zużycia: do 60 min. Orientacyjne zużycie na m²: Ceresit CN 82 ok. 2,0 kg/m² na każdy mm grubości; Warstwa kontaktowa ok. 0,25 l CC 81 + 3,5 kg CN 82 + 0,5 l wody. Mieszanie zaprawy CN 82 z większą ilością wody spowoduje spadek parametrów wytrzymałościowych i zwiększenie skurczu posadzki. Wykonaną posadzkę należy chronić przed zbyt szybkim przesychnianiem. W razie potrzeby Ceresit CN 82 należy pielęgnować np. poprzez zraszanie wodą, przykrycie folią, itp. Świeże zabrudzenia zaprawą można zmyć wodą, a stwardniałe usuwać mechanicznie. Prace wykonywać w suchych warunkach, przy temperaturze powietrza i podłoża od +5°C do +25°C. Szczeliny przeciwskurczowe należy nacinać nie rzadziej niż co 6 m oraz w progach pomieszczeń. Uzyskane prostokątne pola nie powinny przekraczać dla zastosowań wewnętrznych 36 m². Przy przyjmowaniu długości i szerokości pól należy zachować proporcje zbliżone do kwadratu. Stosunek długości do szerokości pola nie powinien przekraczać 1,5 – 2,0. Należy również wykonać dylatacje obwodowe wokół ścian, słupów itp. Po 7 dniach można wylewać zaprawę samopoziomującą. Ceresit CN 82 zawiera cement i zmieszana z wodą ma odczyn alkaliczny. Chronić skórę i oczy. W przypadku kontaktu materiału z oczami płukać je obficie wodą i zasięgnąć porady lekarza. Produkt składować do 6 miesięcy od daty produkcji w suchych warunkach i w oryginalnych, nieuszkodzonych opakowaniach.

Wykonanie wylewki z zaprawy samopoziomującej

Do celów projektowych założono wykorzystanie zaprawy samopoziomującej CERESIT CN 69. Użyty podczas realizacji materiał winien być o parametrach nie gorszych niż przyjęty w projekcie i wykorzystany zgodnie ze wskazówkami producenta.

Przygotowywane podłoże winno być nośne, szorstkie, suche i wolne od substancji zmniejszających przyczepność (takich jak: tłuszcze, bitumy, pyły). Zaprawę należy wylewać na posadzkę cementową po upływie min. 7 dni od jej wykonania. Zabrudzenia, istniejące powłoki malarskie, resztki klejów i warstwy o niskiej wytrzymałości należy całkowicie usunąć. Zaleca się tu stosowanie frezarek lub śrutownic. Powierzchniowe rysy w podłożu należy poszerzyć, odkurzyć i zagruntować preparatem Ceresit CT 17, a po 2 godzinach uzupełnić zaprawą szybkowiązącą Ceresit CX 5. W przypadku dużych ubytków zastosować zaprawę szybko twardniejącą Ceresit CN 83. Suche, wyreperowane podłoże należy starannie odkurzyć, następnie obficie zagruntować CT 17 i pozostawić do wyschnięcia przez min. 2 godziny. Gdy zagruntowane podłoże nadal jest nasiąkliwe – czynność gruntowania trzeba powtórzyć. Zawartość opakowania wsypywać do pojemnika z odmierzoną ilością 6,0 l czystej, chłodnej wody i mieszać za pomocą wolnoobrotowej wiertarki z mieszadłem, aż do uzyskania jednorodnej mieszaniny bez grudek. Odczekać 1 – 2 minuty i ręcznie zamieszać materiał. Orientacyjne zużycie: ok. 1,5 kg/m² na każdy mm grubości. Gotową porcję CN 69 w ciągu 20 minut wylać na podłoże i rozprowadzić długą stalową pacą lub listwą zgarniającą. Zaleca się używanie co najmniej 2 pojemników. Przyśpiesza to pracę i ułatwia łączenie wylewanych porcji. Powierzchnię świeżo wylanej zaprawy zaleca się przeciągnąć wałkiem kolczastym w celu uwolnienia pęcherzyków powietrza. Podkład CN 69 można mieszać i wylewać przy użyciu agregatu o konstrukcji zapewniającej dokładne dozowanie wody i czas wstępnygo dojrzewania oraz niepowodującej napowietrzania

21 lutego 2013

materiału. W przypadku przerw w pracy dłuższych niż 15 minut agregat i przewody płukać wodą. Stwardniały materiał można usunąć tylko mechanicznie. W przypadku szlifowania posadzki CN 69 przed montażem warstwy ostatecznej, powierzchnię należy odkurzyć i następnie zagruntować preparatem Ceresit CT 17. Mieszanie materiału z większą ilością wody spowoduje spadek wytrzymałości i rozwarstwienie CN 69. Prace należy wykonywać w suchych warunkach, przy temperaturze powietrza i podłoża od +5°C do +25°C. Sypki CN 69 ma właściwości drażniące, a zawartość cementu powoduje, że wyrób zmieszany z wodą ma odczyn alkaliczny. W związku z tym należy chronić naskórek i oczy. W przypadku kontaktu materiału z oczami płukać je obficie wodą i zasięgnąć porady lekarza. Wylany podkład chronić przed zbyt szybkim przesychnianiem. Należy powtórzyć występujące w podłożu szczeliny przeciwskurczowe. Wykładzinę układać po wyschnięciu zaprawy – nie wcześniej jednak niż po 48 do 72 godz. Produkt składować do 12 miesięcy od daty produkcji w suchych warunkach i w oryginalnych, nieuszkodzonych opakowaniach.

2.2 TERMOIZOLACJA DACHÓW CZĘŚCI WYSOKIEJ BUDYNKU

- termoizolacja – włókno celulozowe impregnowane związkami boru, gr. 20 cm, wdmuchiwane metodą suchą otworami technologicznymi wyciętymi w połaci dachu o wymiarach 40 x 40 cm (po jednym otworze w każdym dachu); po zakończeniu prac otwory zabezpieczone blachą gr. 4 mm oraz dwukrotnie papą termozgrzewalną
- zamontowanie dodatkowych kominków wentylacyjnych w ilości po 2 sztuki na każdym dachu

2.3 ROBOTY ELEWACYJNE

UWAGA: Ściany poniżej poziomu gruntu przygotowywać i ocieplać fragmentami, w odcinkach dwumetrowych!

UWAGA: Roboty elewacyjne przeprowadzić po pracach remontowo – budowlanych pomieszczeń warsztatowych!

- skucie betonowego podestu – zgodnie z rysunkiem fragmentu rzutu parteru
- demontaż płyt chodnikowych i skucie betonowej nawierzchni przylegającej do budynku w pasie umożliwiającym wykonanie docieplenia części ścian zewnętrznych poniżej poziomu terenu
- demontaż istniejących ochronnych zadaszeń ponad wejściami do budynku
- demontaż istniejącej obróbki blacharskiej na zwieńczeniach ścian attykowych, systemu rynien i rur spustowych, istniejących krat okiennych, parapetów zewnętrznych
- demontaż drewnianych podbitek
- demontaż pozostałych elementów kolidujących z zamierzonymi pracami elewacyjnymi
- oczyszczenie ścian z kurzu, pyłu, nalotów, plam, wykwitów, łuszczących się farb i innych zabrudzeń; wyrównanie uszkodzonych miejsc; wysuszenie

21 lutego 2013

- -

- izolacja przeciwwilgociowa – 2 x DYSPERBIT (lub inna, wolna od rozpuszczalników masa bitumiczna), wykonywana jako pionowa na ścianach poniżej poziomu gruntu do wysokości 30 cm powyżej terenu, rozprowadzona na cienkim tynku kategorii II, tzw. rapówce zagruntowanej Dysperbitem rozcieńczonym wodą
- termoizolacja – płyty z pianki polistyrenowej ekstrudowanej XPS, gr. 14 cm, np. Polyfoam C-350 TG I, płyty na pióro i wpust mocowane na ścianach poniżej poziomu gruntu do wysokości 30 cm powyżej poziomu terenu; klejone do ścian wodną emulsją asfaltowo-kauczukową, np. Dysperbitem albo Abizolem TM (bezrozpuszczalnikowym klejem bitumicznym); płyty mocowane bez zastosowania łączników mechanicznych, w układzie poziomym, kaskadowo
- termoizolacja - styropian EPS 70-040 elewacje, spełniający normę PN-EN 13163:2004, gr. 14 cm, frezowany na pióro i wpust, przyklejany na ścianach zewnętrznych od wysokości 30 cm powyżej poziomu terenu, mocowany zaprawą klejową o parametrach nie gorszych CT 85 w układzie poziomym, kaskadowo, zgodnie metodą pasmowo – punktową, na obrzeżach pasmami o szerokości 3 – 4 cm, a na pozostałej powierzchni plackami o średnicy ok. 8 cm, z przestrzeganiem zasad dociepleń; narożniki, otwory okienne i drzwiowe zabezpieczone wklejonymi perforowanymi kątownikami aluminiowymi lub paskami z tkaniny pancernej
- zaprawa klejowa o parametrach nie gorszych niż CERESIT CT 87 „2 w 1” z wtopioną siatką z włókna szklanego o parametrach nie gorszych niż CERESIT CT 325 o gęstości min. 145 g/m², układaną na zakład ok. 10 cm w pionie i poziomie, wygiętą na narożach na ścianę sąsiednią pasami o szer. min. 15 cm; narożniki otworów okiennych i drzwiowych wzmocnione dodatkowymi kawałkami tkaniny o wym. 20 x 35 cm; w części parterowej i cokołowej siatka zbrojąca w dwóch warstwach lub w postaci warstwy grubej tkaniny szklanej, tzw. tkaniny pancernej
- powyżej poziomu gruntu cokół z tynku mozaikowego o parametrach nie gorszych niż CERESIT CT 77, o wysokości ok. 30 cm, w kolorze jak cienkowarstwowego tynku silikonowego (w razie potrzeby malowania, podłoże zaimpregnować silikonowym preparatem gruntującym, a następnie pomalować wodorozcieńczalną, dyspersyjną farbą elewacyjną produkowaną na bazie dyspersji akrylowej w kolorze jak cienkowarstwowego tynku silikonowego) – wg rysunków elewacji
- tynk zewnętrzny silikonowy, cienkowarstwowo o parametrach nie gorszych niż CERESIT CT 74 o fakturze kamyczkowej, ziarno 1,5 mm, nakładany powyżej strefy cokołowej; kolor NEBRASKA NB 1, ETNA ET 3, ETNA ET 5 i CUBA CB3 – wg rysunków elewacji
- montaż nowej obróbki blacharskiej z blachy cynkowo – tytanowej na opierzeniach (mocowanych na trzymakach), w pasach nadrynnowych i podrynnowych
- montaż rynien i rur spustowych z blachy cynkowo - tytanowej
- montaż podbitek drewnianych, malowanie lakierobejcą impregnującą do drewna o parametrach nie gorszych niż SADOLIN TINOVA, kolor Orzech Włoski 45
- montaż parapetów aluminiowych, malowanych proszkowo w kolorze RAL 9022
- montaż stałych i otwieralnych krat okiennych wykonanych z kształtowników stalowych o przekroju kwadratowym 30 x 30 mm i prętów stalowych o przekroju

21 lutego 2013

kwadratowym 10 x 10 mm, malowanych proszkowo w kolorze RAL 9022 – wg rysunków krat okiennych i ich rozmieszczenia; każde pomieszczenie winno posiadać minimum jedną kratę otwieralną

- montaż zadaszeń części wejściowych – oparte o rozwiązanie systemowe, na konstrukcji stalowej i o szklanym przekryciu – zgodnie z rysunkiem zadaszenia i rysunkami elewacji

Rapówka

Wykonana z zaprawy tynkarskiej o parametrach nie gorszych niż Zaprawa Tynkarska ATLAS jako cienki tynk kategorii II w warstwie o grubości około 10 mm. Nakładana ręcznie. Podłoże stanowi surowa, sucha, stabilna, równa i nośna powierzchnia ścian fundamentowych, oczyszczona z warstw mogących osłabić przyczepność zaprawy, zwłaszcza z kurzu, brudu, wapna, olejów, tłuszczów, wosku, resztek farby olejnej i emulsyjnej. Słabo związane części powierzchni należy odkuć, zaś części luźne lub osypliwie usunąć przy pomocy szczotki stalowej. Bezpośrednio przed tynkowaniem należy podłoże zmoczyć czystą wodą. Jeżeli istnieje potrzeba redukcji chłonności podłoża, zaleca się stosowanie emulsji o parametrach nie gorszych niż ATLAS UNI-GRUNT. Zaprawa Tynkarska ATLAS jest gotową, suchą mieszanką produkowaną na bazie spoiwa cementowego, wypełniaczy kwarcowych i dodatków uszlachetniających. Jest materiałem mrozo- i wodoodpornym.

Zaprawę przygotowuje się przez wsypanie suchej mieszanki do naczynia z odmierzoną ilością wody (w proporcji 3,25÷4,0 l wody na 25 kg suchej zaprawy) i wymieszanie, aż do uzyskania jednolitej konsystencji. Czynność tę najlepiej wykonać mechanicznie, za pomocą wiertarki z mieszadłem lub w betoniarce. Zaprawa nadaje się do użycia po kilku minutach od wymieszania i należy ją wykorzystać w ciągu 4 godzin. Proporcje dodawanej wody należy skorygować doświadczalnie, kierując się pożądaną konsystencją zaprawy, rodzajem podłoża i warunkami atmosferycznymi. Zastosowanie do przygotowania masy niewłaściwej ilości wody prowadzi do obniżenia parametrów wytrzymałościowych tynku.

Temperatura przygotowania zaprawy od +5°C do +30°C, temperatura podłoża i otoczenia w trakcie prac od +5°C do +30°C. Tynk należy wykonywać jako dwuwarstwowy, narzucając równomiernie kielnią. Nadmiar zaprawy należy zbierać pacą styropianową lub drewnianą i wrzucać z powrotem do naczynia. Świeży tynk można wyrównywać długą łatą, wykorzystując listwy prowadzące. Tynki zewnętrzne chronić przed zbyt szybkim wysychaniem, np. zraszając je wodą. Moment przystąpienia do zacierania należy określić doświadczalnie tak, aby nie nastąpiło zbyt przesuszenie powierzchni tynku.

Z jednego opakowania 25 kg możemy wykonać ok. 1,3-1,4 m² tynku grubości 10 mm. Potrzebne narzędzia to kielnia, paca styropianowa lub drewniana, listwy prowadzące, długa łata. Narzędzia należy czyścić czystą wodą, bezpośrednio po użyciu. Trudne do usunięcia resztki związanej zaprawy zmywa się środkiem o parametrach nie gorszych niż ATLAS SZOP. Zaprawę należy przewozić i przechowywać w szczelnie zamkniętych workach, w suchych warunkach (najlepiej na paletach). Chronić przed wilgocią. Okres przechowywania zaprawy w warunkach zgodnych z podanymi wymaganiami wynosi do 12 miesięcy od daty produkcji umieszczonej na opakowaniu.

21 lutego 2013

Produkt drażniący, zawiera cement. Należy stosować odpowiednie środki ochrony oczu, dróg oddechowych i skóry. Zanieczyszczone oczy przemyć natychmiast dużą ilością wody i zasięgnąć porady lekarza. W razie poknięcia niezwłocznie zasięgnąć porady lekarza, pokazać opakowanie lub etykietę.

Izolacja przeciwwilgociowa

Wykonana na zagruntowanym podłożu w dwóch warstwach z wolnej od rozpuszczalników masy bitumicznej o parametrach nie gorszych niż DYSPERBIT. Wykonywana jako pionowa na ścianach poniżej poziomu gruntu do wysokości 30 cm powyżej terenu, rozprowadzona na cienkim tynku kategorii II, tzw. Rapówce.

Dyspersyjna hydroizolacyjna masa asfaltowo – kauczukowa DYSPERBIT stanowi wodną dyspersję asfaltów ponaftowych modyfikowanych kauczukiem syntetycznym, z dodatkiem środków emulgujących, inhibitorów korozji oraz substancji obniżających temperaturę krzepnięcia wody.

Dysperbit to gotowa masa do natychmiastowego stosowania po uprzednim wymieszaniu, do stosowania na zimno. Rozprowadzać ręcznie na suche lub lekko wilgotne podłoże przy bezdeszczowej pogodzie, w temperaturze min. +10°C przy pomocy pacy, pędzla lub szczotki. DYSPERBIT charakteryzuje się wysoką odpornością na zmienne warunki atmosferyczne i elastycznością w szerokim zakresie temperatur od -30°C do +100°C. Nie powoduje destrukcji styropianu, tym samym może być stosowany do powłok stykających się z płytami styropianowymi oraz zabezpieczania powierzchniowego płyt styropianowych w termoizolacjach podziemnych.

Podłoże należy wstępnie oczyścić z zanieczyszczeń i nadmiaru luźnej posypki. Przed położeniem warstw zasadniczych podłoże należy zagruntować DYSPERBITEM rozcieńczonym wodą w stosunku 1:1. DYSPERBIT nanosić pasami o szerokości 1,0 - 2,0 m, w dwóch warstwach o maksymalnej grubości ok. 1 mm. Drugą warstwę nanosić po całkowitym wyschnięciu poprzedniej, co poznaje się po zmianie barwy z brunatnej na czarną (czas tworzenia powłoki uzależniony jest od warunków atmosferycznych i np: w temperaturze +20°C wynosi około 6 godzin).

Orientacyjne zużycie dysperbitu wynosi 0,8 – 1,1, kg/m² przy jednokrotnym nanoszeniu warstwą o grubości 1 mm.

Wszelkie zanieczyszczenia oraz narzędzia należy na „świeżo” zmyć wodą, a po wyschnięciu rozpuszczalnikami organicznymi (benzyna, nafta, olej napędowy).

Dysperbit jest pakowany w wiadra z tworzywa sztucznego: 5 kg, 10 kg, 20 kg.

Dysperbit powinien być transportowany i przechowywany w szczelnie zamkniętych, oryginalnych opakowaniach w temperaturze powyżej + 5°C. Masa ze względu na zawartość wody po przemarznieniu traci swoje właściwości użytkowe.

Termoizolacja

21 lutego 2013

Termoizolacja części podziemnej wykonana z płyt z pianki polistyrenowej ekstrudowanej XPS, gr. 14 cm, np. Polyfoam C-350 TG I, płyty na pióro i wpust mocowane na ścianach poniżej poziomu gruntu do wysokości 30 cm powyżej poziomu terenu; klejone do ścian wodną emulsją asfaltowo-kauczukową, np. Dysperbitem albo Abizolem TM (bezrozpuszczalnikowym klejem bitumicznym); płyty mocowane bez zastosowania łączników mechanicznych, w układzie poziomym, kaskadowo

Termoizolacja części nadziemnej wykonana ze styropianu EPS 70-040 elewacje, spełniającego normę PN-EN 13163:2004, gr. 14 cm, frezowanego na pióro i wpust. Przed przystąpieniem do ocieplania ścian styropianem należy z ich powierzchni zewnętrznych usunąć wszystkie wystające elementy, tak aby płaszczyzny ścian były gładkie. Należy sprawdzić przyczepność istniejących tynków i powłok malarskich. „Głuche” tynki trzeba odkuć. Ubytki i nierówności podłoża poniżej 20 mm trzeba wypełnić szpachlówką o parametrach nie gorszych niż CERESIT CT 29 lub pokryć tynkiem cementowym. Zanieczyszczenia, resztki substancji antyadhezyjnych, paroszczelne powłoki malarskie i powłoki o niskiej przyczepności do podłoża należy usunąć całkowicie, np. za pomocą myjek ciśnieniowych. Miejsca będące siedliskiem mchów i glonów należy oczyścić szczotkami stalowymi, a następnie nasycić roztworem preparatu o parametrach nie gorszych niż Ceresit CT 99 zgodnie z jego instrukcją techniczną. Odpowiednio mocne tynki i powłoki malarskie należy omieść z kurzu, a potem umyć wodą pod ciśnieniem i pozostawić do całkowitego wyschnięcia. Od wysokości 30 cm powyżej poziomu terenu należy przymocować w poziomie odpowiednimi wkrętkami mocującymi stalowe listwy cokołowe, od których należy zacząć mocowanie pierwszej warstwy płyt styropianu. Styropian należy mocować do ścian zaprawą klejową o parametrach nie gorszych CT 85 w układzie poziomym, kaskadowo, zgodnie metodą pasmowo – punktową, na obrzeżach pasmami o szerokości 3 – 4 cm, a na pozostałej powierzchni plackami o średnicy ok. 8 cm, z przestrzeganiem zasad dociepleń zwracając szczególną uwagę na szczelność i dokładność przylegania ze sobą sąsiednich płyt. Zaprawę przygotować wsypując CT 85 do odmierzonej ilości czystej, chłodnej wody i mieszając za pomocą wiertarki z mieszadłem, aż do uzyskania jednorodnej masy bez grudek. Proporcje mieszania: 6,5-7,0 l wody na 25 kg. Czas zużycia: ok. 2 godz. Gotową zaprawę należy nakładać kielnią po obwodzie płyty pasmem o szerokości 3÷4 cm i kilkoma plackami o średnicy ok. 8 cm. Bezwzględnie trzeba przyłożyć płytę do ściany i docisnąć uderzeniami długiej pacy. Prawidłowo nałożona zaprawa po dociśnięciu płyty pokrywa min. 40% jej powierzchni. W przypadku równych, gładkich podłoży zaprawę można nakładać na płyty za pomocą pacy zębatej (zęby 10–12 mm). Płyty należy mocować ściśle jedna przy drugiej, w jednej płaszczyźnie, z zachowaniem mijankowego układu styków pionowych. Przyczepność CT 85 do przygotowanego podłoża sprawdzać poprzez przyklejanie kostek styropianu 10 x 10 cm w kilku miejscach i ręczne ich odrywanie po 4÷7 dniach. Nośność podłoża jest wystarczająca wtedy, gdy styropian ulega rozerwaniu. Jeśli styropian odrywa się łącznie z warstwą zaprawy, to dodatkowo należy stosować łączniki mechaniczne. Prace należy wykonywać w suchych warunkach, przy temperaturze powietrza i podłoża od +5°C do +25°C. Orientacyjne zużycie zaprawy ok. 5,0 kg/m². Narożniki, otwory okienne i drzwiowe zabezpieczone wklejonymi perforowanymi kątownikami aluminiowymi lub

21 lutego 2013

paskami z tkaniny pancernej. Wszelkie nadatki styropianu usuwać odpowiednimi narzędziami. Odpady składować w odpowiednich pojemnikach, a po zakończeniu robót należy je wywieźć do utylizacji.

Płyty po przywiezieniu na budowę powinny być składowane na podkładach drewnianych lub paletach w miejscach zadaszonych (np. wiaty) z dala od substancji zawierających benzol, terpentynę i oleje mineralne. Płyty nie mogą być popękane, skruszałe i połamane, powinny posiadać odpowiednie atesty i certyfikaty producentów zgodne z normami.

Zaprawę należy składować do 12 miesięcy od daty produkcji, przy składowaniu na paletach, w suchych warunkach i w oryginalnych, nieuszkodzonych opakowaniach.

Zaprawa klejowa

Zaprawa klejowa o parametrach nie gorszych niż CERESIT CT 87 „2 w 1” z wtopioną siatką z włókna szklanego o parametrach nie gorszych niż CERESIT CT 325 o gęstości min. 145 g/m², układaną na zakład ok. 10 cm w pionie i poziomie, wygiętą na narożach na ścianę sąsiednią pasami o szer. min. 15 cm. Narożniki, narożniki otworów okiennych i drzwiowych wzmocnione dodatkowymi kawałkami tkaniny o wym. 20 x 35 cm. W części parterowej i cokołowej siatka zbrojąca w dwóch warstwach lub w postaci warstwy grubej tkaniny szklanej, tzw. tkaniny pancernej.

Nierówności płyt należy szlifować papierem ściernym następnie dokładnie omieść szczotką z luźnych resztek materiału izolacyjnego. Jeśli styropian przez ponad 2 tygodnie nie został pokryty warstwą zbrojoną, to należy ocenić jego jakość. Płyty pożółkłe o pyłacej powierzchni koniecznie wymagają przeszlifowania grubym papierem ściernym. Do odmierzonej ilości czystej, chłodnej wody wsypywać CT 87 i mieszać za pomocą wiertarki z mieszadłem, aż do uzyskania jednorodnej masy bez grudek. Proporcje mieszania: 7,25-7,75 l wody na 25 kg. Czas zużycia: ok. 2 godz. Gotową zaprawę należy rozprowadzać równomiernie na powierzchni płyt za pomocą pacy zębatej o wielkości zębów 10-12 mm. Na tak przygotowanej warstwie natychmiast rozłożyć siatkę z włókna szklanego, zatopić ją przy użyciu pacy metalowej i szpachlować na gładko. Prawidłowo zatopiona siatka z włókna szklanego powinna być niewidoczna i całkowicie zatopiona w zaprawie klejącej. Należy przy tym zachować zakłady sąsiednich pasów siatki, wynoszące około 10 cm. Możliwość aplikacji maszynowej. Zalecany typ maszyny np: Wagner PC 15, wielkość dyszy Ø 6 mm. Świeże zabrudzenia zaprawą zmywać wodą, a stwardniałe można usuwać mechanicznie. W czasie wykonywania warstwy zbrojonej nie należy pracować na ścianach silnie nasłonecznionych, a wykonaną warstwę chronić przed opadami deszczu. Zaleca się bezwzględne stosowanie osłon na rusztowaniach. Prace należy wykonywać w suchych warunkach, przy temperaturze powietrza i podłoża od +5°C do +25°C. Należy chronić naskórek i oczy. W przypadku kontaktu materiału z oczami płukać je obficie wodą i zasięgnąć porady lekarza. Składować do 12 miesięcy od daty produkcji, na paletach, w suchych warunkach i w oryginalnych, nieuszkodzonych opakowaniach. Orientacyjne zużycie ok. 3,0 kg/m². Zaprawa klejąco-szpachlowa CERESIT CT 87 „2 w 1” EPS/Wool nie wymaga gruntowania przed nakładaniem tynku.

Tynk mozaikowy

21 lutego 2013

Wykonywany powyżej poziomu gruntu w postaci cokołu. Tynk o parametrach nie gorszych niż CERESIT CT 77, o wysokości ok. 30 cm. Ziarno 0,8–1,2 mm. Tynk nakładany i wygładzany metalową pacą. CT 77 stosowany na równe, nośne, jednolite kolorystycznie, suche i wolne od substancji zmniejszających przyczepność (takich jak: tłuszcze, bitумы, pyły) warstwy zbrojone siatką z włókna szklanego, wykonane z zaprawy CT 87 (wiek powyżej 2 dni). Ręcznie przemieszać zawartość pojemnika. Jeśli potrzeba, można dobrać konsystencję masy do warunków stosowania poprzez dodatek niewielkiej ilości czystej wody i ponowne wymieszanie. Zbyt duży dodatek wody uniemożliwia stosowanie materiału. Nie używać rdzewiejących pojemników i narzędzi. Masę tynkarską równomiernie nanosić na podłoże za pomocą trzymanej pod kątem stalowej pacy, na grubość ok. półtora średnicy ziarna. Tym samym narzędziem trzeba wygładzić wyprawę zanim jej powierzchnia zacznie przesycać. Nie należy przy tym zbyt silnie dociskać pacy do podłoża. Nie skrapiać tynku wodą! Nie zacierać! Na jednej płaszczyźnie pracować bez przerw, zachowując jednakową konsystencję materiału. W przypadku konieczności przerywania pracy, należy wzdłuż wyznaczonej linii przykleić samoprzylepną taśmę, nałożyć masę, wygładzić, a następnie zerwać taśmę z resztkami świeżego materiału. Po przerwie należy kontynuować pracę od wyznaczonego miejsca. Krawędź nałożonego wcześniej tynku można zabezpieczyć taśmą samoprzylepną. Narzędzia i świeże zabrudzenia należy myć wodą, a stwardniałe resztki tynku usuwać mechanicznie. Prace należy wykonywać w suchych warunkach, przy temperaturze powietrza i podłoża od +10°C do +25°C i przy wilgotności względnej powietrza poniżej 80%. Do czasu całkowitego stwardnienia należy chronić wyprawę tynkarską przed opadami deszczu. Należy wtedy stosować osłony na cokole budynku. Nie mieszać produktu z innymi żywicami, tynkami, barwnikami i spoiwami. W przypadku kontaktu materiału z oczami płukać je obficie wodą i zasięgnąć porady lekarza. Wykonaną wyprawę należy chronić przed zbyt szybkim przesycaaniem. Z uwagi na zawarte wypełniacze naturalne, mogące powodować różnice w wyglądzie tynku – należy na jednej płaszczyźnie stosować materiał o tym samym numerze szarzy produkcyjnej umieszczonym na każdym opakowaniu. Napoczęte opakowanie należy dokładnie zamykać, a jego zawartość wykorzystać w możliwie najbliższym czasie. Temperatura stosowania od +10°C do +25°C. Czas przesycaania ok. 30 min. Odporność na deszcz po ok. 3 dniach. Orientacyjne zużycie ok. 3,0 kg/m². Składować do 12 miesięcy od daty produkcji w chłodnych warunkach i w oryginalnych, nieuszkodzonych opakowaniach. Chronić przed mrozem! Chronić przed bezpośrednim nasłonecznieniem.

Tynk zewnętrzny silikonowy

Wykonany jako cienkowarstwowy o parametrach nie gorszych niż CERESIT CT 74 o fakturze kamyczkowej, ziarno 1,5 mm, nakładany powyżej strefy cokołowej. Podłoże winno być równe, nośne, suche i wolne od tłuszców, bitumów, pyłów i innych substancji zmniejszających przyczepność. Tynk na warstwie zbrojonej siatką z włókna szklanego, wykonanej z zaprawy Ceresit CT 87 – wiek powyżej 2 dni. Przed użyciem tynku należy dokładnie wymieszać zawartość pojemnika. Jeśli potrzeba, można dobrać konsystencję materiału do warunków stosowania poprzez dodatek niewielkiej ilości czystej wody i ponowne wymieszanie. Nie używać rdzewiejących pojemników i narzędzi. CT 74 równomiernie nanosić na podłoże, na grubość ziarna,

21 lutego 2013

za pomocą trzymanej pod kątem stalowej pacy. Następnie, kolistymi ruchami płasko trzymanej paki plastikowej, należy nadać mu jednorodną fakturę gęsto ułożonych ziaren kruszywa. Nie skrapiać tynku wodą! Na jednej płaszczyźnie pracować bez przerw, zachowując jednakową konsystencję materiału. W przypadku konieczności przzerwania pracy, należy wzdłuż wyznaczonej linii przykleić samoprzylepną taśmę, nałożyć tynk, nadać mu fakturę, a następnie zerwać taśmę z resztkami świeżego materiału. Po przerwie należy kontynuować pracę od wyznaczonego miejsca. Krawędź wykonanej wcześniej wyprawy można zabezpieczyć taśmą samoprzylepną. Narzędzia i świeże zabrudzenia należy myć wodą, a stwardniałe resztki tynku usuwać mechanicznie. Prace należy wykonywać w suchych warunkach, przy temperaturze powietrza i podłoża od +5°C do +25°C i przy wilgotności względnej powietrza poniżej 80%. Czas przesychniania: ok. 15 min. Odporność na deszcz od 24 do 48 godz. w zależności od temperatury. Orientacyjne zużycie do 2,5 kg/m². Nie mieszać produktu z innymi tynkami, barwnikami, żywicami i innymi spoiwami. W przypadku kontaktu materiału z oczami płukać je obficie wodą i zasięgnąć porady lekarza. Wykonaną wyprawę należy chronić przed zbyt szybkim przesychnianiem. Do czasu całkowitego wyschnięcia, chronić tynk przed opadami deszczu. Zaleca się wtedy stosowanie osłon na rusztowaniach. Z uwagi na zawarte wypełniacze naturalne, mogące powodować różnice w wyglądzie tynku – należy na jednej płaszczyźnie stosować materiał o tym samym numerze szarzy produkcyjnej umieszczonym na każdym opakowaniu. Napoczęte opakowanie należy dokładnie zamykać, a jego zawartość wykorzystać w możliwie najbliższym czasie. Produkt składować do 12 miesięcy od daty produkcji w chłodnych warunkach i w oryginalnych, nieuszkodzonych opakowaniach. Chronić przed mrozem!

2.4 PRACE DODATKOWE

Po wykonaniu prac remontowo – budowlanych, wokół budynku należy położyć zdemontowane na czas realizacji robót elewacyjnych nawierzchnie utwardzone.

KONTROLA JAKOŚCI ROBÓT

1. OGÓLNE ZASADY KONTROLI JAKOŚCI ROBÓT

Ogólne zasady kontroli jakości robót podano w Ogólnej Specyfikacji Technicznej.

2. ZAKRES KONTROLI JAKOŚCI ROBÓT

- stwierdzenie właściwej jakości materiału na podstawie atestu producenta
- sprawdzenie zgodności sposobu magazynowania z zaleceniami producenta materiału
- kontrola prawidłowości i sposobu przygotowania pomieszczeń i powierzchni podłóży pod względem wymagań zawartych w punkcie 2 „Sposób wykonania robót”
- kontrola prawidłowości wykonania otworu drzwiowego
- kontrola prawidłowości przygotowania i jakości materiałów, mieszanek itp. zgodnie z kartami technicznymi
- kontrola prawidłowości wykonania, pielęgnacji, przestrzegania czasów wiązania zgodnie z kartami technicznymi
- kontrola sposobu układania tynków, mas szpachlowych, naprawczych, nakładania powłok gruntujących i malarskich
- kontrola dokładności i sposobu osadzenia stolarki drzwiowej
- kontrola dokładności wykonywanych robót
- kontrola równości wykonanych wypraw

Nie dopuszcza się stosowania do robót materiałów, których właściwości nie odpowiadają wymaganiom przedmiotowych norm i aprobat technicznych. Prace należy prowadzić zgodnie z przepisami BIOZ.

21 lutego 2013

- -

OBMIAR ROBÓT

1. OGÓLNE ZASADY PROWADZENIA OBMIARÓW ROBÓT

Ogólne zasady prowadzenia obmiarów robót podano w Ogólnej Specyfikacji Technicznej.

2. JEDNOSTKI OBMIAROWE

Jednostkami obmiarowymi są:

- 1 m²
- 1 m³
- 1 mb
- 1 szt.

21 lutego 2013

- -

ODBIÓR ROBÓT

Ogólne zasady prowadzenia odbioru robót podano w Ogólnej Specyfikacji Technicznej.

Podstawę do odbioru wykonania robót stanowi stwierdzenie zgodności wykonania z dokumentacją projektową i zatwierdzonymi zmianami podanymi w dokumentacji powykonawczej.

Wykonawca zobowiązany jest przedstawić:

- pełną dokumentację powykonawczą
- protokoły z badań kontrolnych oraz certyfikaty jakości materiałów i wyrobów
- oświadczenie inspektora nadzoru o prawidłowości wykonania robót

21 lutego 2013

- -

PODSTAWA PŁATNOŚCI

Zasady rozliczania i płatności za wykonane roboty określa Umowa zawarta pomiędzy Zamawiającym a Wykonawcą.

W skład wykonywanych przez Wykonawcę zadań wchodzi:

- przygotowanie stanowiska roboczego
- dostarczenie materiałów, narzędzi i sprzętu
- wykonanie zakresu robót
- przygotowanie materiałów do wbudowania
- przeprowadzenie niezbędnych badań
- oczyszczenie i uporządkowanie terenu robót wraz z utylizacją

Zasady rozliczeń pomiędzy Zamawiającym a Wykonawcą muszą zostać szczegółowo ustalone w Umowie.

21 lutego 2013

- -

PRZEPISY I DOKUMENTY ZWIĄZANE

Przepisy związane podano w Ogólnej Specyfikacji Technicznej. Ponadto, mają zastosowanie wszystkie związane z tematem

- normy polskie (PN)
- branżowe (BN).

Dokumenty i instrukcje:

- przepisy BHP prowadzenia robót budowlanych i transportowych
- instrukcje techniczne producenta stosowanych materiałów
- aprobaty techniczne
- warunki techniczne wykonania i odbioru robót budowlano – montażowych